

[Freddy Madsen]

nes virkning. Det er jo nøjagtig det, der er sket, forstår jeg. Finansministeren sagde, at det i stigende grad var virksomhederne, der opkøbte disse statslånsbeviser. De var meget tilbageholdende med investeringerne, og når de så fik tilbudt gode, solide statspapirer til en rente på 17 pct., som finansministeren selv har sagt det er, er det klart, at det er en overordentlig stor fristelse for virksomhederne at købe disse statslånsbeviser.

Det er, hvad vi både i dag og ved tidligere lejligheder har sagt var virkningen af det. Det er præcis det, jeg har sagt her i dag: der er kapital nok i virksomhederne. Hvis denne kapital blev sat ind i investeringerne, kunne der skabes et meget stort antal arbejdspladser. Men det gør man ikke.

Der har vi jo hele billedet af det tåbelige i den økonomiske politik, man fører. Først giver man tilskud til arbejdsgiverne på forskellige leder og kanter, direkte arbejdsgivertilskud. Man indefryser dyrtidsportioner og skåner virksomhederne for at betale det. Desuden er der et væld af andre tilskudsordninger. Og når alt dette så belaster finansloven, må finansministeren udbyde statslån for at opsuge den ledige pengemængde, som netop er et resultat af den politik, man har ført.

Ja men var det da ikke bedre, som vi har sagt, at man dels lod være med at give disse tilskud, dels inddrog en del af gevinsterne og omsatte dem direkte i beskæftigelse? Vi har altså i dag fået finansministerens bekræftelse på, at det faktisk er en tåbelig politik, man fører på det område.

Så var finansministeren nok en gang inde på vores forslag om importregulering. Jeg har ikke den opfattelse, som finansministeren har, at det ville føre til handelskrig, hvis vi på forskellige områder regulerede vores import, og jeg har også i dag påvist, hvordan vi faktisk ville være i stand til at opretholde vor samhandel med udlandet, også vores import, samtidig med at vi gennemførte en række indenrigsforanstaltninger, der hovedsagelig tog sigte på den danske produktion. Jeg kan ikke se, at det på nogen som helst måde ville skade vore samhandelspartnere, og det ville være urimeligt, selv om det måske er tænkeligt, at de ville lave restriktioner mod os på det område; men dem tror jeg vi kunne overvinde.

All right, vi er uenige på det punkt. Men det er jo fantastisk, at regeringen, selv når det drejer sig om små og meget lidt vidtrækkende områder, viger tilbage for det. I et par år har beklædningsindustriens arbejdere og arbejdsgivere rejst et så beskedent krav som at få en reel mærkning af de importerede produkter med hensyn til oprindelseslandet. Det er noget, der for længst er gennemført også i en række andre EF-lande. Danske produkter bliver afvist i den tyske told, hvis de ikke indeholder en sådan mærkning.

Nu så jeg i går, at Ekstra Bladet kan meddele, at den kampagne, der er ført, nu har medført, at handelsministeren har givet tilsagn om, at vi nu også skal have mærkning af danske varer. I to år har beklædningsindustriens arbejdere ført den sag frem, men også i går udtalte handelsministeren det forbehold, at vi først skal se, om det nu også er i overensstemmelse med internationale aftaler. I to år har man haft en ansøgning liggende nede i Bruxelles om noget så enkelt som at måtte skrive i de varer, der sælges her i landet, hvor de er frembragt. Ikke engang det kan regeringen tage sig sammen til. Ville det virkelig føre til handelskrig, hvis vi tog et så beskedent skridt?

Hvordan er det på nuværende tidspunkt? En af mine folketingskolleger har i dag været ude at købe en ny frakke. Hun kom tilbage og sagde med stolthed: »Nu har jeg købt en dansk frakke!« Nu har jeg en lille smule forståelse på de dele og kiggede lidt efter på mærkerne. Det er rigtigt – jeg vil gerne vise finansministeren det – frakken er udstyret med et smukt dannebrogflag, så enhver forbruger må tro, at den er dansk. Men det eneste, der er dansk, er det danske design. Hvis vi går frakken nærmere efter i sømmene, viser det sig, at den faktisk er syet i Skotland. Sådan er det. Men finansministerens kollega handelsministeren vil ikke engang tage det elementære skridt. Kom så ikke her og påstå, at vores forslag om importregulering er noget, der vil føre til handelskrig eller noget i den retning! Det er simpelt hen et spørgsmål om, hvorvidt regeringen vil tage sig sammen på det område og gennemføre de beskedne krav, som tekstil- og beklædningsindustriens arbejdere har fremsat nu gang efter gang, og som man kunne gennemføre, hvis viljen var dertil. Men sagen er jo med socialdemokratiets regeringspolitik, at man ikke har viljen til